

29.5.2009

Valtiovarainministeriölle

LAUSUNTOPYYNNÖT VM 056:00/2009 JA VM 055:00/2009

Kansaneläkelaitoksen lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sidotusta pitkäaikaissäästämisestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi ja luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle pitkäaikaissäästämisen verotuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sidotusta pitkäaikaissäästämisestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki sidotusta pitkäaikaissäästämisestä. Laissa säädettäisiin oikeudesta tarjota laissa tarkoitettuja pitkäaikaissäästämissopimuksia, sopimusten sisällöstä, asiakkaan ja palveluntarjoajan oikeuksista ja velvollisuuksista säästämissopimusta tehtäessä ja sen voimassaoloaikana sekä säästövarojen sijoittamisesta ja niiden oikeudellisesta asemasta.

Kansaneläkelaitos toteaa, ettei sillä ole tämän esityksen johdosta lausuttavaa.

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle pitkäaikaissäästämisen verotuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia, perintö- ja lahjaverolakia sekä eräitä muita verolakeja siten, että vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuvaan eläkesäästämiseen sovellettava verokohtelu laajennettaisiin koskemaan myös sidotusta pitkäaikaissäästämisestä annetun lain mukaiseen säästämissopimukseen perustuvaa säästämistä.

Pitkäaikaissäästämissopimuksen perusteella tehdyt maksut olisivat esityksen mukaan tuloverotuksessa vähennyskelpoisia samalla tavalla kuin vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut ja ne verotettaisiin samalla tavalla. Vähennys tehtäisiin tämän mukaisesti pääomatulosta ja myöhempi tulo verotettaisiin pääomatulona. Jos henkilöllä ei olisi pääomatuloja, vähennyksiin sovellettaisiin tuloverolain *alijäämähyvityssäännöksiä*.

Alijäämähyvityksen vähentämisestä verovelvollisen veroista säädetään tuloverolain 132 §:ssä (772/2004) ja 133 §:ssä (1115/2005). 132 §:n mukaan alijäämähyvitys vähennetään ensisijaisesti valtioille suoritettavasta verosta. Se osa hyvityksestä, mitä ei ole voitu vähentää pelkästään valtion verosta, vähennetään 133 §:n mukaan verovelvollisen kunnallisverosta, *sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta* sekä kirkollisverosta.

Esityksen kohtaan 6.3. "Vaikutukset julkiseen talouteen" sisältyvän arvion mukaan *100 miljoonan euron lisäys* pitkäaikaissäästämisen *maksuissa* aiheuttaisi valtiolle tuotto-odotuksista riippuen noin 17,5 – 18,9 miljoonan euron veromenetyksen. Vastaavasti

kuntien verotulojen arvioidaan pienenevän noin 3,2 miljoonalla eurolla alijäämähyvityssäännösten johdosta.

Esityksessä ei tarkastella sen vaikutusta vakuutetun sairaanhoitomaksuun. Kansaneläkelaitos toteaa, että esityksessä käytetty 100 miljoonan euron lisäys pitkäaikaissäästämisen maksuissa pienentäisi alijäämähyvitysmenettelyn johdosta vakuutetun sairaanhoitomaksusta kertyviä tuloja arviolta *0,2 – 0,3 miljoonaa euroa*. Määrää voidaan Kansaneläkelaitoksen näkemyksen mukaan pitää vähäisenä.

Erkki Meriläinen
Osastopäällikkö

Tuula Korhonen
Sijoituspäällikkö